

РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. Благоевград, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210200045 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. Г. Д., с ЕГН *****, с адрес Б., ул. „„, против НП № 22-1899-000132/15.11.2022 г. на Началника 01 РУ Полиция, с което на жалбоподателката за административно нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, на основание чл.178д от ЗДвП е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 200.00 лв и за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакувания акт, като се твърди, че не е налице извършено нарушение, тъй като има издадена карта за паркиране на хора с трайни увреждания, твърдят се процесуални нарушения, алтернативно се застъпва становище за приложение на чл.28 от ЗАНН. Искане за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, поддържа жалбата и излага доводи за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Административно-наказващият орган и РП-Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират свой представител по делото и становище по жалбата.

Съдът, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

На 21.08.2022 г. в 15.26 ч. в Благоевград, ул. „Св. И. Рилски“ длъжностно лице при ОДМВР-Благоевград – св. Н. установил, че лек автомобил с марка „Ш*****“ с рег. № ***** бил паркиран на място, предназначено за хора с трайни увреждания, като в него нямало хора, свидетелят не установил на автомобила на видно място да има стикер /карта/ даваща право за паркиране на такова място, поради което съставил фиш на собственика на автомобила. На същата дата Д. връщайки се при автомобила установила, че е съставен фиш на името на Г. Д*****/, поради което на 14.09.2022, Д** подал молба пред КАТ, с която оспорил законосъобразността на фиша, като било посочено, че притежава право да паркира на места за хора с трайни увреждания, за което били приложени доказателства и била попълнена декларация, че автомобила се управлява от жалбоподателката на процесната дата, предвид

което фишът бил анулиран и изпратена покана до жалбоподателката за съставяне на АУАН. На 07.11.2022г. св.И. в присъствието на колегата си –св. Г. Н. и И. Т. е съставил на Д. акт за установяване на административно нарушение № 575608, за това, че на 21.08.2022 г. в 15.26 ч. в Благоевград, ул. „Св. И. Рилски“ паркира поверения и лек автомобил с марка „Ш*****“ с рег. № *****, на място, предназначено за хора с трайни увреждания. Това описано поведение на жалбоподателката е квалифицирано като административно нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП. АУАН е връчен срещу подпис на дееца лично, като в същия печатно е отбелязано, че няма възражения .

Въз основа на АУАН №575608/07.11.2022г., на 15.11.2022 г., Началника 01 РУ Полиция , е издал обжалваното наказателно постановление, , с което при идентична фактическа обстановка, наказващия орган е приел, че с поведението си жалбоподателката едновременно е реализирала две нарушения, а именно: паркира на място, предназначено за хора с трайни увреждания, а така също и, че не представя контролен талон към СУМПС, квалифицирано като нарушение на чл. 100, ал. 1, т.1 от ЗДвП. За така приетите като нарушения, наказващия орган на основание чл.178д, от ЗДвП е наложил административно наказание "глоба" в размер на 200 лева за нарушение на чл.98, ал.2, т.4 от ЗДвП, и на основание чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. НП е връчено лично на жалбоподателката на 19.12.2022 г. срещу подпис, като на 03.01.2023г. е подадена и разглежданата в настоящото производство жалба.

В хода на съдебното производство са разпитани св.И., Н., Т. и К., които чрез разпита си установяват извършената проверка, констатациите и процедурата по ангажиране на отговорност. От показанията на св.И. се установява, че същия не е установил нарушението, а само е съставил АУАН, което се потвърждава и от показанията на св.Т.. Св.Н. от своя страна установява, че е съставил фиш, защото като извършил проверка нямало поставен талон на видно място, даващ право на собственика на автомобила да го паркира на място за трайни увреждания. В същата насока са и показанията на св.К..

По делото са представени и приети доказателства, установяващи наличието на документ, издаден от Община Благоевград, даващ право на Д. да паркира на места за хора с трайни увреждания, а именно карта за паркиране на такива места с №1588, от която се установява, че е валидна до 01.03.2023г., както и пълномощно на жалбоподателката да управлява автомобила

По делото е приложен цитираният от св. Н. фиш, издаден на Г. Д. по чл. 186, ал. 3 от ЗДвП, за паркирането на процесното място и на посочената в НП дата.

По делото е приложена Заповед, която удостоверява материалната компетентност на издателя на атакуваното НП.

Приложена е и Справка за нарушител/водач, от която се установява, че до датата на твърдяното нарушение, по отношение на жалбоподателката са регистрирани нарушения на ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели, и от приложените към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице, същата е подадена в срок и в тази връзка е допустима, разгледана по същество същата е основателна, по следните съображения.

В конкретния случай и АУАН и НП са издадени от компетентни органи, за което по делото са представени категорични доказателства, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

В преценката си дали да издаде НП административнонаказващият орган се основава на

фактическите констатации на АУАН, които при условията на чл.189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административно наказание се считат за верни до доказване на противното. От друга страна, по силата на чл.16 НПК вр. чл.84 ЗАНН в съдебното производство тези констатации нямат обвързваща доказателствена стойност. Тази позиция категорично е застъпена и в Постановление № 10/1973г. на Пленума на ВС. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, чрез допустимите от закона доказателства да установи, дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

В конкретния случай, съдът намира следното

По отношение нарушението по чл.98, ал.2, т.4 ЗДвП.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП в тази част са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, съгласно които, за да бъде редовен актът за установяване на административно нарушение и НП трябва да включват в съдържанието си всички кумулативно посочени реквизити. В конкретния случай АУАН е съставен от св.И., който дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на свидетелите Т. и Н.. Чрез изпълнение на изискванията на чл. 42 от ЗАНН органът издал АУАН постига пълна индивидуализация на нарушението и нарушителя, без да ограничава правото на защита на жалбоподателя. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП в тази част, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството. При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация. Предвид изложеното настоящия състав намира, че не са налице формални предпоставки за отмяна на атакуваното наказателно постановление в тази част, а възраженията в обратна насока са неоснователни.

При формална законосъобразност на НП в тази част обаче, съдът намира, че не се доказва извършване на вмененото на жалбоподателката нарушение.

Д. е санкционирана за нарушение на чл.98, ал.2,т.4 от ЗДвП. Съгласно посочения законов текст. „Освен в посочените в ал. 1 случаи паркирането е забранено на места, определени за хора с трайни увреждания;

В конкретния случай не е спорно, че установения от св.Н. автомобил е ползван от жалбоподателката, както и че на процесната дата е бил паркиран на място за хора с трайни увреждания. По делото обаче бяха събрани безспорни доказателства, че тя е имала това право. С представената карта за безплатно паркиране на хора с увреждания, с дата преди процесната дата на вмененото и нарушение, както и приложеното и пълномощно от нейния баща се установява, че жалбоподателката е имала право да паркира в населените места върху обозначени за хора с трайни увреждания площи, като за удостоверяване на това си право притежава талон.

Съдът като съобрази представеното копие на картата за паркиране за хора с увреждания и показанията на свидетелите по АУАН, че издали фиша в отсъствие на жалбоподателката счита, че може да се кредитира като достоверна версията на жалбоподателя. При това положение обаче след като жалбоподателката не е паркирала на процесната дата и на процесното място без да има право да направи това и без да остави в автомобила си документ, удостоверяващ такова нейно право, категорично не може да се сподели становището на санкциониращият орган, че жалбоподателката е извършила от обективна страна вмененото и административно нарушение по **чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП**. Още

повече, изхождайки от текста на приложената норма, законодателят не е възвел изискване за поставяне на видно място, напротив посочено е че се забранява паркирането на места, предназначени за хора с трайни увреждания, като в конкретния случай, както се посочи, жалбоподателката е притежавала право да паркира на такива места, поради което и незаконосъобразно е ангажирана отговорността и за такова нарушение и доколкото доводи за наличие на такова право са наведени още пред наказващия орган, както и са представени доказателства, издавайки процесното НП същия е нарушил и разпоредбата на чл.52, ал.4 от ЗДвП.

Дори да не се приеме горепосоченото и да се вземе предвид соченото от св.Н., че картата следва да бъде поставена на видно място, в конкретния случай се установява, че документът се е намирал в автомобила и е паднал, поради което и съдът не счита, че в казуса се представиха и достатъчно убедителни и категорично доказателства и за вината на дееца за реализиране от субективна страна на вмененото му административно нарушение по **чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП**.

Предвид изложеното, съдът приема, че атакуваното НП в тази му част се явява незаконосъобразно и противоречащо и на материалния закон / по **чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП**/, а това мотивира неговата отмяна.

По отношение нарушението на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП

В тази му част съдът намира, че наказателното постановление е незаконосъобразно, издадено при допуснато съществено процесуално нарушение. Видно от приложение АУАН, същия е съставен за нарушение на чл. 98, ал.2, т.4 от ЗДвП, липсват описани факти, за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, за каквото е санкционирана жалбоподателката с НП. Доколкото именно АУАН има сезираща и обвинителна функция, недопустимо е едва с НП да се възвежда обвинение, срещу което жалбоподателката не е имала възможност да се защити, поради което в случая е допуснато съществено процесуално нарушение, което е ограничило правото на защита на санкционираното лице.

Отделно от това съгласно разпоредба 100, ал.1, т.1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него; Видно от текста и и при тълкуване на същия това задължение е вменено на водачите на мпс по време на управление на автомобила. В конкретния случай се установи, че същата не е спряна по време на движение, а и акта е съставен по-късно, поради което е неясно как е установено това нарушение, а и лицето е привлечено към отговорност за него и то едва с наказателното постановление. В тази насока следва да се посочи и това, че доколкото при наличните по делото данни се установи, че към датата на констатиране на нарушението лицето не е спряно от контролните органи, липсва и дата на извършване, което е основен реквизит и липсата му винаги е съществено процесуално нарушение.

Предвид изложеното НП и в тази част е незаконосъобразно.

По отношение доводите за приложение на чл.28 от ЗАНН, следва да бъде посочено, че в случая не следва да бъде обсъждано приложението на чл.28 от ЗАНН, доколкото според разпоредбата на **чл. 189з от ЗДвП** /в сила към датата на извършване на нарушението/, за нарушенията по ЗДвП не се прилагат **чл. 28 и 58 г от ЗАНН**

Предвид констатираната незаконосъобразност на НП обаче по изложеното по-горе

наказателното постановление следва да бъде отменено.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал.2 от ЗАНН, Благоевградският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ *изцяло* като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление № 22-1899-000132/15.11.2022 г. на Началника 01 РУ Полиция, с което на М. Г. Д., с ЕГН *****, с адрес Б*****, ул. „З***** за административно нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, на основание чл.178д от ЗДвП е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 200.00 лв и за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „ глоба“ в размер на 10 лв.

Решението може да се обжалва пред Административен съд Благоевград в 14- дневен срок, считано от обявяването му за всяка от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____